

[Erhard Jakobsen]

gen, der skønner, hvornår tidspunktet er der, og om det er der, og derefter må vi andre leve op til vores ansvar – for regeringen har ikke ansvaret alene i en sådan situation – og det er vi parate til. Det er dér, vi gerne vil drøfte til den tid, om det skulle ske, om man kunne give alle mennesker 2.000 kr. i skattelettelse i stedet for at give dem 4.000 kr. i lønningsposen. Men det kan man vende tilbage til i politisk-økonomisk udvalg, hvis tiden er der. Det er den ikke nu.

Jeg synes, det er helt urimeligt, som fremskridtspartiet også i denne situation behandler tjenestemændene, og jeg vil gerne advare specielt i denne situation. Jeg mener og har altid ment, også baseret på min egen erfaring i det kommunale arbejde, at Danmark har et helt uvurderligt aktiv i en tjenestemandstand, der er arbejdsom ud over, hvad man kunne kræve af den, er loyal, så det ofte er svært for den, og er ubestikkelig, hvad der er en sjældenhed i den verden, der omgiver os. Derfor er det meget, meget vigtigt, at vi bevarer en tjenestemandstand. Det er ikke blot fremskridtspartiet, der udefra prøver at rende storm imod den; der er kredse inden for de offentligt ansatte, som har en langt farligere aktion i gang. De prøver nemlig indefra at bevidstgøre tjenestemændene om, at de er lønarbejdere, der skal aktionere og stå på deres rettigheder. Se, det kan kvæle tjenestemandsbegrebet, for tjenestemænd, der strejker, dem har vi ikke brug for. Folk, der skal holde fagligt møde, når samfundsinteresser står på spil, dem har vi selvfølgelig ikke brug for. Der må sættes en tyk streg under tjeneste, til tjeneste, når det offentlige kræver det. Men så skal de også have beskyttelse, og det skulle glæde os, hvis ministeren kan finde en udvej, som tjenestemændene synes de nogenlunde kan være tilfredse med i denne situation.

Glensgård (FP):

Ja, nu kan CD og kristeligt folkeparti og de radikale løbe sammen og forsøge at skælde ud på fremskridtspartiet. Det er vi glade for.

Vi har altså været med til at lokke socialdemokraterne til at gribe ind over for udviklingen i tjenestemandslønningerne. Kom så ikke i fremtiden og sig, at vi ikke har en vis indflydelse! Det har vi altså haft indflydelse

på. Det skoses vi nu for. Vi er selv stolte over det, og det vil vi altså have lov til at blive ved med, uanset om hr. Erhard Jakobsen kan tale sig aldrig så varm. Vi ser altså ikke nogen grund til, at der skal være folk i dette samfund, som skal have speciel beskyttelse. Vi tror sagtens, at det danske samfund kan drives uden tjenestemænd, ja, i visse situationer måske endda bedre.

Hr. Camre fik stillet en dagsorden. Dér, hvor der på denne dagsorden står: »af Camre (S):«, burde egentlig indføjes en ny parentes. Det er jo den tidligere så indflydelsesrige gruppeformand, som har foranlediget, at vi nu får denne afværgedagsorden. Det er en typisk reaktion fra den kamp, der foregår i socialdemokratiet, at hr. Risgaard Knudsen nu skal markere, at man sandelig da ikke kan stemme en dagsorden ned, som måske kunne tilfredsstille folk i LO-toppen. Det skal vi egentlig ikke være kedde af. Vi vil sige tak til venstresocialisterne, kommunisterne og SF, fordi de fremsætter en dagsorden. Jo mere lus i skindpelsen der kan komme hos socialdemokraterne, jo bedre. Og vi skal sige tak, når en fremtrædende socialdemokrat udtaler til en avis, at han forventer et valg. Det skal vi sige tak for. Vi havde selvfølgelig gerne set, at den fremtrædende socialdemokrat havde stillet sig frem ved navn. Vi skal også sige tak for de andre små stik, som hr. Risgaard Knudsen stikker ind i dette SV-samarbejde.

Vi er modsat fru Grethe Philip ikke enige i, at vi nu skal sørge for at hjælpe tjenestemændene op igen. Vi skal ikke give dem en fuld dyrtidsregulering, procentvis dyrtidsregulering. Kan vi komme til at skære taktreguleringen væk, så er vi tilfredse. Det ville være et led i retning af, at vi får en ensregulering til alle.

Hr. Ib Christensen rettede en tak til mig, fordi vi klart og tydeligt markerede vores holdning på dette punkt. Det gælder for øvrigt også fru Grethe Philip. Man skal aldrig være i tvivl om, hvad fremskridtspartiet mener. Man er altid velkommen til at få et svar. Det er muligt, man bagefter vil gå ud og sige: dér kan I se, hvor fæle de er, de fremskridtsfolk. Men det er vi ikke bange for. Vi ønsker at gå ud til befolkningen med en ærlig politik, ikke en politik, som socialdemokraterne kan lide, for så hørte vi jo til hos